

ЗАКОН
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О
ЗДРАВСТВЕНОЈ ЗАШТИТИ

Члан 1.

У Закону о здравственој заштити ("Службени гласник Републике Српске", број: 106/09) у члану 7. т. j) и к) мијењају се и гласе:

„j) обавјештавање грађана у вези заштите здравља за случај избијања епидемија, елементарних и других непогода и ванредних прилика,

к) превенција и отклањање здравствених посљедица проузрокованих епидемијама, елементарним и другим непогодама и ванредним приликама у сарадњи са другим надлежним институцијама.“

У истом члану додаје се нова тачка м) која гласи:

„м) праћење и примјена међународних здравствених прописа чија је сврха побољшавање праћења и одговора на међународне јавноздравствене пријетње.“

У истом члану, послије става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„3) Министар прописује мјере за примјену међународних здравствених прописа у складу са законом.“

Члан 2.

У члану 9. у ставу 1. у тачки б) ријечи: „амбуланти породичне медицине“, замјењују се ријечима : „здравствених установа“, а тачка ж) мијења се и гласи:

„ж) превенцију и отклањање здравствених посљедица проузрокованих епидемијама, елементарним и другим непогодама и ванредним приликама у сарадњи са другим надлежним институцијама и“

У истом члану, став 2. мијења се и гласи :

„(2) Локална самоуправа у буџету обезбјеђује средства у износу од најмање 3% за остваривање здравствене заштите из става 1. овог члана“ .

У истом члану, у ставу 3. послије ријечи „циљева“ , додају се ријечи „планских докумената за здравље“.

Члан 3.

Члан 14. мијења се и гласи:

„Свеобухватност здравствене заштите на примарном нивоу остварује се пружањем здравствених услуга грађанима, кроз рад тима породичне медицине и апотеке.“

Члан 4.

У члану 25. додаје се став 4. који гласи :

„(4) У цијелом тексту Закона о здравственој заштити ријеч: „доктор“ подразумијева термин: „доктор медицине.“

Члан 5.

У члану 36. став 1. мијења се и гласи:

„(1) Примарни ниво здравствене заштите обухвата:

- а) активности на промоцији здравља,
- б) здравствену едукацију грађана о најчешћим здравственим проблемима, методама њихове идентификације и контроле,
- в) превенцију, дијагностику, лијечење, њега и рехабилитацију болести, повреда и стања,
- г) хитну медицинску помоћ,
- д) откривање и редукцију фактора ризика масовних незаразних болести,
- ђ) превентивну и дјечију, ортопедију вилице и општу стоматологију,
- е) заштиту и унапређење менталног здравља,
- ж) рехабилитацију у заједници,
- з) имунизацију против заразних болести,
- и) лијечење и његу у кући,
- ј) заштиту здравља жена и дјеце,
- к) хитни санитетски превоз,
- л) обезбјеђивање лијекова и медицинских средстава,
- љ) хигијенско-епидемиолошке послове,
- м) послове лабораторије (хематологија, биохемија и стоматологија),
- н) послове дијагностике (класична конвенционална рентген и ултразвучна дијагностика и мамографија) и

њ) врши оцјену опште здравствене способности за раднике на пословима са стандардним условима рада.“

У истом члану став 2. мијења се и гласи:

„(2) Примарни ниво здравствене заштите обезбјеђује се путем амбуланте за лијечење, здравствену његу и рехабилитацију, специјалистичке амбуланте породичне медицине, стоматолошке амбуланте, дома здравља, специјалистичког центра, дома за здравствену његу и апотеке.“

Члан 6.

У члану 37. став 5. мијења се и гласи:

„(5) На секундарном нивоу здравствене заштите спроводи се примарна, секундарна и терцијарна превенција болести и стања.“

Члан 7.

У члану 38. став 5. мијења се и гласи:

„(5) На терцијарном нивоу здравствене заштите спроводи се примарна, секундарна и терцијарна превенција болести и стања.“

Члан 8.

Члан 41. мијења се и гласи:

„(1) Здравствене установе су:

- а) амбуланта за лијечење, здравствену његу и рехабилитацију,
- б) специјалистичка амбуланта породичне медицине,

- в) специјалистичка амбуланта,
- г) стоматолошка амбуланта,
- д) дом здравља,
- ђ) апотека,
- е) специјалистички центар,
- ж) болница,
- з) специјална болница,
- и) клинички центар,
- ј) завод,
- к) институт за јавно здравство,
- л) дом за здравствену његу,
- љ) лабораторија,
- м) банка биолошког материјала и
- н) банка матичних ћелија.“

У истом члану додаје се став 2. који гласи:

„(2) Министар прописује правилником унутрашњу организацију здравствених установа из т. д), ж), з), и), ј) и к) из става (1) овог члана.“

Члан 9.

Члан 42. мијења се и гласи:

„(1) Здравствена установа се може основати као јавна или приватна здравствена установа, у складу са овим законом и посебним прописима.

(2) Јавна и приватна здравствена установа се оснива под једнаким условима.

(3) План мреже здравствених установа доноси Влада Републике Српске за одређени период, а на приједлог Министра.“

Члан 10.

У члану 43. ст. 2), 3) и 4) и мијењају се и гласе:

„(2) Република оснива болницу, специјалну болницу, клинички центар, завод, институт за јавно здравство, банку биолошког материјала и банку матичних ћелија.

(3) Локална самоуправа оснива дом здравља, а може основати и амбуланту за лијечење, здравствену његу и рехабилитацију, специјалистичку амбуланту породичне медицине, специјалистичку амбуланту, стоматолошку амбуланту, апотеку и дом за здравствену његу.

(4) Правно лице, поред основне дјелатности, може обављати здравствену дјелатност, ако Министарство здравља и социјалне заштите Републике Српске (у даљем тексту: Министарство) утврди да испуњава услове за обављање поједине здравствене дјелатности“

У истом члану, став 5) брише се.

Члан 11.

Члан 44. мијења се и гласи:

„Правно и физичко лице може основати приватну здравствену установу, и то: специјалистичку амбуланту породичне медицине, специјалистичку амбуланту, стоматолошку амбуланту, апотеку, специјалистички центар, болницу, специјалну болницу, дом за здравствену његу, лабораторију и банку матичних ћелија.“

Члан 12.

У члану 45. у ставу 2. после ријечи „правилник о“ додаје се ријеч „минималним“.

У истом члану став 6. мијења се и гласи:

„(6) На основу одлуке о оснивању и рјешења из става 3. овог члана, здравствена установа се уписује у судски регистар и у Регистар здравствених установа које води Министарство.“

У истом члану додаје се нови став 7. и гласи:

„(7) Министар правилником прописује садржај и начин вођења Регистра здравствених установа.“

Члан 13.

Члан 46. брише се.

Члан 14.

У члану 47. у ставу 2. ријеч „јавни“ брише се.

Члан 15.

Послије члана 50. додаје се нови члан 50а. који гласи:

„Члан 50 а.

Амбуланта за лијечење, здравствену његу и рехабилитацију је здравствена установа у којој се промоцијом здравља, лијечењем, његом и рехабилитацијом обезбјеђује здравствена заштита.“

Члан 16.

Члан 51. мијења се и гласи:

„Специјалистичка амбуланта породичне медицине је здравствена установа у којој се обезбјеђује примарни ниво здравствене заштите из члана 36. став 1. овог закона, и то: т. а), б), в), д), з), и), ј), л).“

Члан 17.

У члану 52. у ставу 1. после ријечи: „у“ додаје се ријеч: „специјалистичкој“.

Члан 18.

Члан 53. брише се.

Члан 19.

Члан 54. мијења се и гласи:

„Стоматолошка амбуланта је здравствена установа која проводи промоцију здравља, спречавање, сузбијање, рано откривање и лијечење болести уста и зуба.“

Члан 20.

У члану 55. став 3. мијења се и гласи:

„(3) У дому здравља се организује обављање послова имунизације, хигијенско -епидемиолошких послова, послова у области хематологије и послова класичне конвенционалне рентген и ултразвучне дијагностике.“

У истом члану после става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„(4) Изузетно од става 3. овог члана у дому здравља се могу организовати послови у области биохемије и стоматологије и послови у области мамографије.“

Досадашњи ст. 4. до 12. постају ст. 5. до 13.

У истом члану у ставу 7. после ријечи: „општа стоматологија“ додају се ријечи: „и ортопедија вилице“.

У истом члану, став 11. мијења се и гласи:

„(12) У дому здравља може се организовати стручно усавршавање и обука из регистроване дјелатности уколико нису прописани другим законом, а настава по овлашћењу универзитета.“

Члан 21.

У члану 58. став 2. мијења се и гласи:

„ (2) Специјалистичка амбуланта из става 1. овог члана може ангажовати консултанта – специјалисту из сродне гране медицине.“

Члан 22.

У члану 59. додаје се став 2. који гласи:

„(2) Изузетно од става 1. овог члана у специјалистичком центру могу се пружати и услуге из породичне медицине и лабораторије.“

Члан 23.

Члан 60. мијења се и гласи:

„(1) Болница је здравствена установа првог, другог, трећег или четвртог нивоа у категоризацији болница, која обавља дјелатност примарне, секундарне и терцијарне превенције болести и стања, дијагностике, лијечења, медицинске рехабилитације и здравствене његе болесника, те осигурава боравак и исхрану болесника.

(2) У болници се организује снабдијевање лијековима и медицинским средствима у складу са законом који уређује област апотекарске дјелатности, а у зависности од броја болесничких постеља које се у установи налазе.

(3) Болница обавља специјалистичко консултативно и болничко лијечење.

(4) Стања непосредне угрожености живота се као хитни случајеви, директно примају у болницу без упутнице.

(5) Болница може обављати научноистраживачку дјелатност за области за које је регистрована, у складу са законом.

(6) Министар доноси правилник којим се прописују критерији за категоризацију болница.“

Члан 24.

Послије члана 60. додају се нови чл. 60 а. и 60 б. који гласе:

„Члан 60 а.

- (1) Специјална болница је здравствена установа која пружа здравствену заштиту лицима одређених популационих или нозолошких група, примарне, секундарне и терцијарне превенције болести и стања, дијагностику, лијечење, медицинску рехабилитацију, здравствену његу болесника, те осигурава боравак и прехрану болесника.
- (2) У специјалној болници се организује снабдијевање лијековима и медицинским средствима у складу са законом који уређује област апотекарске дјелатности, а у зависности од броја болесничких постеља које се у установи налазе.
- (3) Специјална болница обавља специјалистичко консултативно и болничко лијечење.
- (4) Специјална болница не подлијеже категоризацији.“

Члан 60 б.

- (1) Клинички центар је здравствена установа која обавља:
 - а) високоспецијализоване специјалистичко-консултативне услуге и болничко лијечење;
 - б) медицинску рехабилитацију и здравствену његу болесника,
 - в) образовно-наставну дјелатност;
 - г) научноистраживачку дјелатност.
- (2) Клинички центар може се основати само у сједишту универзитета који у свом саставу има факултет здравствене струке.
- (3) У клиничком центру се организује снабдијевање лијековима и медицинским средствима у складу са законом који уређује област апотекарске дјелатности.“

Члан 25.

Члан 63. мијења се и гласи:

- „(1) Завод за медицину рада и спорта је здравствена установа која обавља дјелатност у области безбједности и здравља на раду и дјелатност у области медицине спорта;
- (2) У Заводу за медицину рада и спорта обављају се превентивне, промотивне, статистичке, едукативне, информативне, дијагностичке и терапијске активности у циљу очувања здравља радника и спортиста у безбједној и здравој радној и животној средини:
- а) планира, предлаже и спроводи мјере за очување и унапређење здравља и безбједности радника на радном мјесту и у радној средини;
 - б) развија доктрине, стандарде и методе при оцјењивању здравствене, радне и спортске способности радника и спортиста (аматера, рекреативаца и професионалаца);
 - в) прати и дијагностикује професионална обољења, води регистар професионалних обољења, обољења у вези са радом, повредана раду, радних мјеста са повећаним ризиком, радника изложених физичким, хемијским и биолошким штетностима;
 - г) прати физичке и функционалне способности дјецe и омладине и утицај физичког вјежбања и спорта на физички и психички развој и превенцију обољења;
 - д) спроводи програме професионалне оријентације и професионале селекције приликом уписа у средње школе и факултете;
- (3) У Заводу за медицину рада и спорта се може обављати консултативно специјалистичка дјелатност из области медицине рада и области медицине спорта;

а) врши оцјену психофизичке способности лица чије радно мјесто захтијева ношење ватреног оружја и рад са експлозивима и пиротехничким материјама, припадника оружаних снага, полиције, лица изложених хемикалијама и лица професионално изложених јонизујућем зрачењу;

б) обавља здравствене прегледе страних држављана који долазе у Републику Српску ради спречавања обољења која представљају пријетњу за јавно здравље;

в) врши оцјену радне способности, оцјену привремене неспособности за рад и друге специфичне оцјене и стручна вјештачења из своје дјелатности на захтјев послодаваца и других надлежних правних и физичких лица.

(4) У Заводу за медицину рада и спорта пружају се услуге из области здравља и заштите на раду и медицине спорта у складу са прописима којима се уређују наведене области.

(5) Обавља и друге послове у складу са законом и другим прописима, као и посебним овлашћењима.“

Члан 26.

У члану 65. у ставу 2. послјије тачке г) додаје се нова тачка д) која гласи:

„д) организује снабдијевање лијековима и медицинским средствима у складу са законом који уређује област апотекарске дјелатности, а у зависности од броја болесничких постеља које се у установи налазе.“

Члан 27.

Члан 66. мијења се и гласи:

„(1) Специјална болница за физикалну медицину и рехабилитацију је здравствена установа која обавља дјелатност у области физикалне медицине, хабилитације, рехабилитације и ортопедије.

(2) Специјална болница за физикалну медицину и рехабилитацију прати, проучава, испитује методе, предлаже и примјењује мјере раног откривања, лијечења и рехабилитације тјелесних обољења, оштећења и функционалних ограничења, а у циљу смањења или спречавања онеспособљености.

(3) Специјална болница за физикалну медицину и рехабилитацију поред послова из ст. 1. и 2. овог члана обавља и послове:

- а) хипербаричне медицине, балнеотерапије, те производње, апликације и набавке ортопедских помагала,
- б) организовања снабдијевања лијековима и медицинским средствима у складу са законом који уређује област апотекарске дјелатности, а у зависности од броја болесничких постеља које се у установи налазе,
- в) основног образовања дјецe на хабилитацији и рехабилитацији, едукације родитеља дјецe која се налазе на лијечењу, едукације кадрова за психосоцијалну – едукативну рехабилитацију, те професионалне оријентације и разврставања лица ометених у физичком и психичком развоју и
- г) едукације здравствених радника из области физикалне медицине, хабилитације и рехабилитације и ортопедије.“

Члан 28.

Послије члана 67. додаје се нови члан 67 а. који гласи:

Члан 67а.

- (1) Завод за трансфузијску медицину је здравствена установа која обавља дјелатност у области трансфузијске медицине.
- (2) Област трансфузијске дјелатности је прописана посебним законом.

Члан 29.

Члан 68. мијења се и гласи:

„(1) Институт за јавно здравство је јавна здравствена установа за област јавног здравства (у даљем тексту: Институт).

(2) Институт обавља социјално-медицинску, хигијенско-еколошку, епидемиолошку и микробиолошку здравствену дјелатност.

(3) Институт је надлежан да:

а) прати, процјењује и анализира здравствено стање становништва,

(б) израђује и доставља министру анализу о потреби за специјализацијама и/или супспецијализацијама у Републици, најкасније до 30.06. текуће године за наредну годину,

в) прати и проучава здравствене проблеме и ризике по здравље становништва,

г) обавља активности на промоцији здравља и превенцији болести, те информише становништво о значају очувања и унапређења здравља,

ђ) предлаже елементе здравствених политика, програма и планова и других јавноздравствених планских докумената за очување и унапређење здравља становништва,

е) израђује стручно-методолошка упутства за очување и унапређење здравља становништва,

ж) обавља бактериолошке, паразитолошке, вирусолошке, серолошке, хемијске и токсиколошке прегледе и испитивања у вези са производњом и прометом животних намирница, воде, ваздуха, предмета опште употребе, као и дјелимичну дијагностику заразних и незаразних болести, која припада области јавног здравства,

з) планира, контролише, евалуира и по потреби спроводи имунизацију становништва,

и) планира, контролише и евалуира обављање послова дезинфекције, дезинсекције и дератизације,

ј) води евиденције, здравствене статистике и обавља истраживања у области јавног здравства,

к) припрема годишњи извјештај анализе здравственог стања становништва и извјештава надлежне институције, у складу са законом и међународним обавезама,

л) обавља послове у систему мониторинга и евалуације здравственог система,

љ) утврђује потребне мјере у елементарним и другим већим непогодама и несрећама и проводи их у сарадњи са другим установама,

м) обавља контролу извора јонизујућих и нејонизујућих зрачења, дозиметријску контролу професионално изложених лица и лабораторијску контролу радијације, радионуклеида у ваздуху, земљишту, води и намирницама,

н) обавља едукацију и оспособљава за заштиту од зрачења,

њ) обавља едукацију из области имунизације и хемопрофилактике против заразних болести и пружа стручну- методолошку помоћ из области јавног здравства

о) даје мишљење на процјену утицаја на животну средину у складу са прописима којим се регулише област животне средине,

п) прати међународне здравствене прописе из области јавног здравства и предлаже министру предузимање мјера

р) обавља едукацију из области здравственог менаџмента,

- с) прикупља, прате и израђује извјештај о потрошњи лијекова у Републици,
- т) обавља друге послове у складу са законом.
- (4) Институт може организовати наставу по овлашћењу универзитета.
- (5) Институт обавља научноистраживачку дјелатност за области за које је регистрован, у складу са законом.“

Члан 30.

Назив поглавља VIII мијења се и гласи:
„ VIII ОРГАНИ, СТРУЧНА ТИЈЕЛА И АКТИ ЗДРАВСТВЕНЕ УСТАНОВЕ“.

Члан 31.

Члан 73. мијења се и гласи:

- „(1) Органи јавне здравствене установе су директор и управни одбор.
- (2) Директора и управни одбор установе именује и разрјешава оснивач јавне здравствене установе, у складу са законом и статутом.
- (3) За директора и члана управног одбора из става 2. овог члана не може бити именовано лице осуђивано за кривично дјело или прекршај за повреду прописа о финансијском пословању који га чини неподобним за обављање дужности у наведеној установи.
- (4) Изузетно од става 2. овог члана, именовање и разрјешење директора јавне здравствене установе, чији је оснивач локална самоуправа врши се уз мишљење министра, а на основу достављеног Записника комисије за избор и именовање директора горенаведене здравствене установе.
- (4) Надлежност органа, број чланова управног одбора, те поступак именовања и разрјешења се утврђује актом о оснивању и статутом јавне здравствене установе.
- (5) Здравствене установе које оснивају правна и физичка лица именују директора.“

Члан 32.

Члан 74. мијења се и гласи:

- „(1) Статутом јавне здравствене установе утврђује се дјелатност, надлежност органа, унутрашњу организацију, управљање, пословање, услове за именовање и разрјешење директора и управног одбора, као и друга питања значајна за рад установе.
- (2) Сагласност на статут јавне здравствене установе из става 1. даје оснивач, уз претходно прибављено мишљење Министарства.“

Члан 33.

У члану 76. у ставу 2. последије броја: „60“ додају се нови бројеви: „60 а и 60 б,“

Члан 34.

У члану 77. у ставу 3. последије броја: „60“ додају се нови бројеви: „60 а и 60 б,“

Члан 35.

У члану 79. ст. 1. и 5. мијењају се и гласе:

„(1) Здравствене установе из чл. 55, 60, 60 а и 60 б, 65, 66., 67 а и 69. и су обавезне обезбиједити здравствену заштиту 24 часа.

(5) Дежурством из става 4. овог члана се сматра посебан облик рада радника када је радник присутан у здравственој установи после истека редовног радног времена и подразумијева рад после прве или друге смјене, а завршава почетком рада прве смјене.“

У истом члану додају се нови ст. 7. и 8. који гласе:

„(7) Максимално укупно трајање радног времена седмично укључујући рад у дежурству и рад по позиву не може бити дуже од 48 сати.

(8) Изузетно, због потребе посла, максимално укупно трајање радног времена седмично, укључујући рад у дежурству и рад по позиву, може бити дуже од 48 сати уз претходни писани пристанак радника.“

Досадашњи став 7. постаје став 9.

Члан 36.

Члан 80. мијења се и гласи:

„У здравственој установи доктор медицине може закључити уговор о раду до испуњења услова за специјализацију.“

Члан 37.

У члану 83. у ставу 1. после ријечи: „високим“ додаје се запета и ријеч „вишим“.

У истом ставу ријечи: „биомедицине и здравства“ замјењују се ријечима: „из начуне области медицинске и здравствене науке“.

У истом члану у ставу 2. после ријечи: „високим“ додаје се запета и ријеч: „вишим“.

Члан 38.

Члан 86. мијења се и гласи:

„(1) Лице из члана 83., обавља приправнички стаж у трајању од 12 мјесеци за високу стручну спрему, а шест мјесеци за средњу стручну спрему.

(2) Изузетно од става 1) овог члана доктори медицине и доктори стоматологије који су завршили студиј у трајању од шест година, не обављају приправнички стаж.

(3) Здравствена установа и друго правно лице ће омогућити обављање приправничког стажа здравственом раднику и здравственом сараднику.

(4) Приправнички стаж се изводи по одобреном програму, кроз практични рад и под непосредним надзором овлашћеног здравственог радника, односно здравственог сарадника који је провео најмање три године у струци.

(5) О извођењу приправничког стажа води се евиденција.

(6) По истеку приправничког стажа, здравствени радник и здравствени сарадник обавезан је положити стручни испит у року од три мјесеца.

(7) Министар правилником прописује програм обављања приправничког стажа, начин вођења евиденција и поступак полагања стручног испита.“

Члан 39.

У члану 87. став 6. брише се.

Члан 40.

Члан 90. мијења се и гласи:

„(1) Институт, најкасније до 30.06. текуће године за наредну годину, доставља Министарству анализу о потреби за специјализацијама и/или супспецијализацијама у Републици.

(2) Медицински факултет Универзитета у Бањалуци и Фочи, најкасније до 30.06. текуће године за наредну годину, доставља Министарству анализу о расположивим капацитетима свих катедри за обављање специјализације и/или супспецијализације.

(3) Здравствена установа, високошколска установа здравствене струке или правно лице које обавља здравствену или фармацеутску дјелатност, најкасније до 30.06. текуће године за наредну годину достављају Министарству анализу о потреби за специјализацијама и/или супспецијализацијама.

(4) Министар, најкасније до 31.12. текуће године за наредну годину доноси годишњи план специјализација и супспецијализација за Републику, а на основу анализе из става 1., 2. и 3. овог члана.

(5) Годишњи план специјализација и/или супспецијализација из става 4. овог члана се објављује у Службеном гласнику Републике.

(6) Здравствена установа, високошколска установа здравствене струке или правно лице које обавља здравствену или фармацеутску дјелатност, на основу објављеног годишњег плана из става 5. овог члана врши избор кандидата за специјализацију и/или супспецијализацију, до 31. марта текуће године путем јавног конкурса, који се објављује у средствима јавног информисања.

(7) Министар до 30. јуна текуће године, доноси рјешење о одобравању специјализације и супспецијализације за изабраног кандидата на основу писаног захтјева здравствена установа, високошколска установа здравствене струке или правно лице које обавља здравствену или фармацеутску дјелатност.

(8) Министар доноси Правилник о специјализацијама и/или супспецијализацијама здравствених радника и здравствених сарадника.

(9) Министар правилником из става 8. овог члана прописује врсте, трајање, програм, услове за добијање специјализације или супспецијализације, менторство, образац индекса, начин обављања стажа, престанак и прекид обављања стажа, поступак полагања испита и образац дипломе о положеном испиту.“

Члан 41.

Послије члана 90. додаје се нови члан 90 а. који гласи:

„Члан 90а.

(1) Кандидат који је добио рјешење о одобреној специјализацији или супспецијализацији уписује се на медицински факултет у текућој школској години.

(2) Кандидат из става 1. овог члана, од дана уписа на медицински факултет, започиње специјалистички или супспецијалистички стаж.

(3) Специјалистички или супспецијалистички стаж обавља се на медицинском факултету и здравственој установи у складу са програмом специјализације или супспецијализације .

(4) Програм специјализација или супспецијализација који је саставни дио из правилника из члана 90. став 9. доноси се на приједлог Медицинског факултета Универзитета у Бањалуци и Фочи.

(5) Министар рјешењем овлашћује здравствену установу у којој се обавља специјалистички или супспецијалистички стаж из става 3. овог члана.

(6) Специјалистички или супспецијалистички стаж, обавља се у континуитету у укупном трајању специјализације или супспецијализације.

(7) Изузетно од става 6. овог члана, Министар рјешењем одобрава прекид специјалистичког или супспецијалистичког стажа у трајању дужем од мјесец дана.

(8) Министар рјешењем може одобрити обављање специјалистичког или супспецијалистичког стажа у иностранству, уколико програм специјализације или супспецијализације не одступа од програма из става 4. овог члана.

(9) Трошкове обављања специјалистичког и супспецијалистичког стажа сноси подносилац захтјева из члана 90. става 4. овог закона.“

Члан 42.

У члану 91. ријечи: „научне области биомедицине и здравства“ замјењују се ријечима: „области медицинских и здравствених наука“.

Члан 43.

У члану 92. ријеч: „здравство“ замјењује се ријечима: „здравствене науке“.

Члан 44.

Члан 93. мијења се и гласи:

„(1) Здравствена установа, медицински факултет у саставу универзитета или правно лице које обавља здравствену и фармацеутску дјелатност, за свог здравственог радника, односно здравственог сарадника, након завршетка специјалистичког или супспецијалистичког стажа, подноси пријаву Министарству за полагање специјалистичког или супспецијалистичког испита.

(2) Специјалистички или супспецијалистички испит се полаже пред комисијом која има најмање три члана.

(3) Министар рјешењем именује комисију из става 2. овог члана са листе стручњака коју предлаже медицински факултет из редова познатих стручњака одређених специјалности, првенствено из редова наставника у научно-наставном звању редовног професора, ванредног професора или доцента.

(4) Медицински факултет, за сваку календарску годину, најкасније до 31.12. текуће године доставља Министарству листу стручњака из става 3. овог члана.

(5) Трошкове полагања специјалистичког или супспецијалистичког испита сноси подносилац захтјева из члана 90. став 4. овог закона, који чине приход буџета Републике.

(6) Изузетно од става 1. овог члана Министар, доноси рјешење о престанку права на специјализацију или супспецијализацију здравственом раднику или здравственом сараднику на приједлог здравствене установе, медицинског факултета у саставу универзитета или правног лица које обавља здравствену дјелатност, а који су упутили здравственог радника, односно здравственог сарадника на специјализацију или супспецијализацију.“

Члан 45.

У члану 94. послије става 1. додаје се нови ст. 2. који гласи:

„(2) Континуирану едукацију могу организovati здравствене установе, високошколске установе здравствене струке и удружења из области здравства, а према плану континуиране едукације који се доноси крајем текуће године за наредну годину.

Досадашњи став 2. постаје став 3. који се мијења и гласи:

„(3) Министар правилником прописује врсте, програм, дужину и трајање континуиране едукације.“

Члан 46.

Послије члана 94. додаје се нови члан 94 а. који гласи:

„Члан 94 а.

(1) Додатна едукација је организован облик теоријског и стручно – практичног оспособљавања здравствених радника и здравствених сарадника из различитих области медицине.

(2) Додатна едукација из става 1. овог члана спроводи се у складу са прописима којима се уређује област образовања одраслих.

Члан 47.

У члану 97. у ставу 1. послије ријечи: „установа“ додају се ријечи: „или дио здравствене установе“.

У истом члану у ставу 2. ријечи: „сваке четири године“ замијењују се ријечима: „сваких пет година“.

Члан 48.

У члану 98. у ставу 1., умјесто тачке на крају текста ставља се запета и додају ријечи: „путем тима оцјењивача обучених од стране Агенције.“

У истом члану став 4. брише се, а досадашњи став 5. постаје став 4.

Члан 49.

У члану 99. у ставу 1. ријечи: „четири године“ замијењују се ријечима: „пет година“.

У истом члану став 3. мијења се и гласи:

„(3) Агенција води Регистар сертифицираних установа и исти објављује на интернет страници Агенције.“

У истом члану став 4. брише се.

Члан 50.

У члану 100. став 1. послије ријечи: „установа“ додају се ријечи: „или дио здравствене установе“.

Члан 51.

У члану 102. став 4. мијења се и гласи:

„(4) Агенција води Регистар акредитованих установа и исти објављује на интернет страници Агенције.“

У истом члану став 5. брише се.

Члан 52.

У члану 103. став 2. мијења се и гласи:

„(2) Оснивање, организација и органи управљања Агенције уређују се прописима који уређују систем јавних служби.“

Члан 53.

У члану 104. став 2. брише се.

Члан 54.

У члану 105. став 2. мијења се и гласи:

„(2) За реализацију обавеза из става 1. овог члана, здравствена установа из чл. 55., 60., 60 а., 60 б., 62., 63., 66., 67., и 67 а. је обавезна успоставити организациону јединицу или одредити лице за континуирано унапређење квалитета и сигурности здравствених услуга.,,“

Члан 55.

Члан 116. мијења се и гласи:

„(1) Након што је смрт утврђена, умрло лице се преузима из болнице по истеку од 24 часа.

(2) Преузимање и сахрањивање умрлог лица се обавља у складу са законом који уређује област комуналне дјелатности, гробља и погребне дјелатности.

(3) Изузетно, на основу рјешења здравственог инспектора или судије за претходни поступак, преузимање и сахрана се може обавити прије или после утврђеног рока.,,“

Члан 56.

Члан 117. мијења се и гласи:

Здравствена установа је обавезна успоставити систем управљања медицинским отпадом у складу са прописима којима се уређује област управљања отпадом.

Члан 57.

У члану 118. став 2. брише се.

Члан 58.

Послије члана 120. додаје се нови члан 120 а. који гласи:

„Члан 120 а.

- (1) Ради планирања, ефикасног управљања системом здравствене заштите, приступа и ефикасности пружања здравствених услуга и побољшања квалитета, као и прикупљања и обраде података у вези са здравственим стањем становништва и функционисањем здравствене службе, односно прикупљања и обраде здравствених

информација, организује се и развија интегрисани здравствени информациони систем у Републици.

(2) Програм рада, развоја и организације интегрисаног здравственог информационог система из става 1. овог члана доноси Влада.“

Члан 59.

У члану 125. у ставу 2. последије ријечи: „здравствене заштите“ ставља се тачка, а остатак текста брише се.

Члан 60.

Члан 129. мијења се и гласи:

„Посебан облик унутрашњег надзора из члана 128. овог закона се остварује путем јединице или лица одређеног за континуирано унапређење квалитета и сигурности здравствених услуга у здравственој установи из чл. 55., 60., 60 а., 60 б., 62., 63., 66., 67., и 67 а. овог закона.“

Члан 61.

У члану 130. став 1. мијења се и гласи:

„(1) Стручни надзор се обавља редовно и ванредно.“

У истом члану у ставу 2. ријечи: „здравствено-санитарни“ замјењују се ријечју: „здравствени“.

Члан 62.

Члан 134. мијења се и гласи:

„Инспекцијски надзор у обављању здравствене дјелатности се врши у складу са законом који уређује област инспекција у Републици Српској.“

Члан 63.

Послије члана 134. додаје се нови члан 134 а. и гласи:

„Члан 134 а.

Поред права и дужности прописаних законом који уређује област инспекције у Републици Српској, здравствени инспектор је овлашћен да предузима сљедеће мјере:

- а) забрани обављање здравствене дјелатности без рјешења о упису у судски регистар,
- б) забрани рад здравствене установе која не испуњава услове у погледу кадра, простора и опреме, у вријеме извршења инспекцијског надзора,
- в) забрани ангажовање здравственог радника односно сарадника из друге здравствене установе без сагласности директора те установе,
- г) забрани приватној здравственој установи извођење огледа супротно овом закону и закону који уређује област услуга,
- д) забрани пружање услуга алтернативне медицине ако није прибављена сагласност министра,
- ђ) забрани рад здравственом раднику односно сараднику који нема положен стручни испит, важећу лиценцу и друге доказе о стручној оспособљености за послове које обавља,
- е) забрани рекламирање обављања здравствене дјелатности,
- ж) забрани извођење одређених третмана и огледа без писаног пристанка пацијента односно његовог родитеља, староца или законског заступника,

з) нареди директору здравствене установе да поднесе захтјев надлежној комори за утврђивање стручне грешке,
и) нареди организовање етичког одбора у установи из 105. става 2. овог закона,
ј) нареди здравственој установи из члана 79. став 1. овог закона да обезбиједи здравствену заштиту у току 24 часа дневно,
к) нареди обављање обдукције у складу са законом,
л) нареди доношење акта о унутрашњем надзору и спровођење унутрашњег надзора,
љ) забрани рад здравствене установе или пружање одређених здравствених услуга ако се у остављеном року не изврши рјешење инспектора којим је наређено отклањање недостатака и неправилности,
м) забрани провођење других радњи супротно овом закону и прописима донијетим на основу њега.“

Члан 64.

У члану 138. (по утврђеном нацрту овог закона ускладиће се чланови на које се односи прекршај)

Члан 65.

Члан 139. мијења се и гласи:

„Здравствени радници који су до дана ступања на снагу овог Закона стекли одговарајућу стручну спрему, односно који су стручно усавршавање стекли у образовним установама здравственог усмјерења, могу и даље обављати послове здравствене заштите у складу са прописима који су важили до дана ступања на снагу овог Закона.“

Члан 66.

У члану 142. додаје се нови став 3. који гласи:

„(3) Влада ће у року од годину дана донијети План мреже здравствених установа.“

Члан 67.

Члан 143. мијења се и гласи:

„Министар ће у року од 12 мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети правилнике, програме и планове којима прописује:

- а) реферални систем здравствене заштите (члан 40),
- б) унутрашњу организацију здравствених установа (члан 41)
- в) план мреже здравствених установа (члан 42)
- г) минималне услове у погледу простора, кадра и опреме за оснивање здравствене установе, начин утврђивања услова за обављање дјелатности и висину трошкова (члан 45.),
- д) садржај и начин вођења Регистра здравствених установа (члан 45),
- ђ) критерије за категоризацију болница (члан 60),
- е) програм обављања приправничког стажа, начин вођења евиденција и поступак полагања стручног испита (члан 86),
- ж) о специјализацијама и супспецијализацијама здравствених радника и здравствених сарадника (члан 90)

- з) врсте, програм, дужину и трајање континуиране едукације (члан 94),
- и) врсте, програм, дужину и трајање додатне едукације (члан 94 а),
- ј) поступак нострификације дипломе (члан 95),
- к) поступак за додјелу назива примаријус (члан 96),
- л) програм сертификације здравствених установа (члан 97),
- љ) стандарде за сертификацију здравствених установа (члан 97),
- м) поступак за сертификацију здравствених установа и садржај Регистра сертифицираних установа (члан 98),
- н) акредитационе стандарде (члан 100),
- њ) поступак акредитације здравствених установа (члан 101),
- о) индикаторе квалитета, начин праћења и евалуацију квалитета и сигурности здравствене заштите (члан 105),
- п) критерије за проглашење здравствене установе изврсноности (члан 106),
- р) поступање са тијелом умрлог ради извођења практичне наставе (члан 110),
- с) поступак утврђивања смрти (члан 112),
- т) поступак обављања обдукције (члан 115),
- ћ) увођење и управљање здравственим технологијама (члан 119),
- у) примјену метода, поступака и давања сагласности за обављање алтернативне медицине (члан 121),
- ф) начин и садржај оглашавања здравствене установе (члан 123) и
- х) План људских ресурса за здравствени систем Републике (члан 4).“

Члан 68.

Члан 145. мијења се и гласи:

„(1) До потпуне имплементације модела породичне медицине на подручју Републике, послове породичне медицине из члана 52. овог закона могу обављати доктори медицине и доктори других специјалности најкасније до 31. децембра 2020. године.

(2) Изузетно, здравствене установе у којима раде здравствени радници из става 1. овог члана поднијеће захтјев за сертификацију најкасније у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.“

Члан 69.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број:
Датум: фебруар 2015. године

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Недељко Чубриловић